

Πιο γενική ΙΤΕΡΙΤΩΝ

Διμερές σύστημα $\underbrace{\Sigma}_{\text{περιβάλλον}} \cup \underbrace{\Pi}_{\substack{\text{υποσύστημα} \\ \text{που μας ενδιαφέρει}}$ \Rightarrow κλειστό

$\hat{U}_{\Sigma\Pi}(t)$: μοναδιακός τελεστής χρονικής εξέλιξης των $\Sigma \cup \Pi$

$$|\psi_{\Sigma\Pi}(t)\rangle = \hat{U}_{\Sigma\Pi}(t) |\psi_{\Sigma\Pi}(0)\rangle$$

Υπόθεση 1: Το $\Sigma \cup \Pi$ σε χρονική στιγμή $t=0$ βρίσκεται σεν καθαρή κατάσταση $|\psi_{\Sigma\Pi}(0)\rangle$

Τότε: $\hat{P}_{\Sigma\Pi}(0) = |\psi_{\Sigma\Pi}(0)\rangle \langle \psi_{\Sigma\Pi}(0)|$

και $\hat{P}_{\Sigma\Pi}(t) = \hat{U}_{\Sigma\Pi}(t) \hat{P}_{\Sigma\Pi}(0) \hat{U}_{\Sigma\Pi}^+(t)$

Υπόθεση 2: Τα Σ και Π δεν είναι εναγκαλισμένα την χρονική στιγμή $t=0$: $\hat{P}_{\Sigma\Pi}(0) = \hat{P}_\Sigma(0) \otimes \hat{P}_\Pi(0)$

Υπόθεση 3: Το περιβάλλον Η βρίσκεται σε θερμολίδη του κατάσταση για $t=0$:

$$\hat{\rho}_\Pi(0) = \underbrace{|0\rangle\langle 0|}_{\text{θερμολίδης κατάσταση του } \Pi$$

Στόχας μας: Ο υπολογισμός του ανυψηλού στίγματος πυκνότητας που αφορά το υποσύντροφο Σ σε χρονική στιγμή t

Προφανώς θα ισχύει: $\underbrace{\hat{\rho}_\Sigma(t)}_{\text{ανυψηλούς πυκνότητας του } \Sigma \text{ στη στιγμή } t} = \underbrace{(\text{Tr}_\Pi)}_{\text{πυκνότητας του } \Sigma} \underbrace{\hat{\rho}_{\Sigma\Pi}(t)}_{\text{ιχνος ως προς τις καταστάσεις του } \Pi}$

$$\underbrace{\hat{\rho}_\Sigma(t)}_{\text{ανυψηλούς πυκνότητας του } \Sigma} = (\text{Tr}_\Pi) \underbrace{\hat{\rho}_{\Sigma\Pi}(t)}_{\text{ιχνος ως προς τις καταστάσεις του } \Pi}$$

Συμβολισμός:

$$\underbrace{|l, M\rangle}_{\text{κατάσταση του } \Sigma \text{ } \Pi} = \underbrace{|l\rangle}_{\text{κατάσταση του } \Sigma} \otimes \underbrace{|M\rangle}_{\text{κατάσταση του } \Pi}$$

στοιχείο βάσης των χώρων Hilbert $\mathcal{H}_\Sigma \otimes \mathcal{H}_\Pi$

To $\hat{\rho}_{\Sigma}^{(t)}$ συστήματος των αντικείμενων πίνακας πυκνότητας $\hat{P}_{\Sigma}^{(t)}$ θα δίνεται ως:

$$(\hat{\rho}_{\Sigma}^{(t)})_{\ell,m} = \sum_N \langle N, \ell | \hat{P}_{\Sigma\eta}^{(t)} | m, N \rangle$$

↓

$$(\hat{\rho}_{\Sigma}^{(t)})_{\ell,m} = \sum_N \langle N, \ell | \hat{U}_{\Sigma\eta}^{(t)} \underbrace{\hat{\rho}_{\Sigma\eta}^{(0)}}_{= \hat{\rho}_{\Sigma}^{(0)} \otimes |0\rangle\langle 0|} \hat{U}_{\Sigma\eta}^{(t)} | m, N \rangle$$

Θεωρούμε ότι $n \{ | \ell, N \rangle \}$ είναι νησιών βάση, οπότε:

$$(\hat{\rho}_{\Sigma}^{(t)})_{\ell,m} = \sum_N \langle N, \ell | \hat{U}_{\Sigma\eta}^{(t)} \underbrace{\sum_{k,M} | k, M \rangle \langle M, k |}_{\hat{I}_{\Sigma\eta\eta} = \hat{I}_{\Sigma} \otimes \hat{I}_{\eta}} \hat{\rho}_{\Sigma}^{(0)} \otimes |0\rangle\langle 0| \underbrace{\sum_{n,L} | n, L \rangle \langle L, n |}_{\hat{I}_{\Sigma\eta\eta\eta\eta}} \hat{U}_{\Sigma\eta}^{(t)} | m, N \rangle$$

↓

$$(\hat{\rho}_{\Sigma}^{(t)})_{\ell,m} = \sum_N \sum_{k,M} \sum_{n,L} \underbrace{\langle N, \ell | \hat{U}_{\Sigma\eta}^{(t)} | k, M \rangle}_{\delta_{M,0}} \underbrace{\langle k | \hat{\rho}_{\Sigma}^{(0)} | n \rangle}_{\delta_{0,L}} \langle M | 0 \rangle \langle 0 | L \rangle \langle L, n | \hat{U}_{\Sigma\eta}^{(t)} | m, N \rangle$$

↓

$$(\hat{\rho}_{\Sigma}^{(t)})_{\ell,m} = \sum_N \sum_{k,n} \langle N, \ell | \hat{U}_{\Sigma\eta}^{(t)} | k, 0 \rangle \langle k | \hat{\rho}_{\Sigma}^{(0)} | n \rangle \langle 0, n | \hat{U}_{\Sigma\eta}^{(t)} | m, N \rangle$$

Όριζουμε τους τελεστές: $\langle N | \hat{U}_{\Sigma}(t) | 0 \rangle$ που δρουν στον \mathcal{H}_{Σ}

$$\text{ws: } \hat{K}_N(t) = \langle N | \hat{U}_{\Sigma}(t) | 0 \rangle$$

όποτε ο ανυψηλέρος πίνακας πινκνός $\hat{\rho}_{\Sigma}(t)$ γράφεται ως:

$$(\hat{\rho}_{\Sigma}(t))_{l,m} = \sum_N \sum_k \sum_n (\hat{K}_N(t))_{l,k} (\hat{\rho}_{\Sigma}(0))_{k,n} (\hat{K}_N^+(t))_{n,m}$$

η σε μορφή στινάκων:

$$\hat{\rho}_{\Sigma}(t) = \sum_N \hat{K}_N(t) \hat{\rho}_{\Sigma}(0) \hat{K}_N^+(t)$$

Οι τελεστές $\hat{K}_N(t)$ που καθορίζουν ανεικόνιση

$$\phi_t: B(\mathcal{H}) \rightarrow B(\mathcal{H}_{\Sigma}) \quad (\text{δηλ. στην ανεικόνιση } \hat{\rho}_{\Sigma}(0) \rightarrow \hat{\rho}_{\Sigma}(t))$$

λέγονται τελεστές Kraus όπως έχουμε αναφέρει.

Ο αριθμός τους καθορίζεται (φράσσεται) από την διάσταση του χώρου \mathcal{H}_{Σ} :

$$1 \leq N_{\max} \leq (\dim \mathcal{H}_{\Sigma})^2$$

Kαθώς: $\hat{\Phi}_t(a\hat{p}_1 + b\hat{p}_2) = \sum_N \hat{K}_N (a\hat{p}_1 + b\hat{p}_2) \hat{K}_N^+ = a \underbrace{\sum_N \hat{K}_N \hat{p}_1 \hat{K}_N^+}_{\hat{\Phi}_t(\hat{p}_1)} + b \underbrace{\sum_N \hat{K}_N \hat{p}_2 \hat{K}_N^+}_{\hat{\Phi}_t(\hat{p}_2)}$

• • • Θετικότητα: $\langle n | \hat{\Phi}_t(\hat{p}) | m \rangle \geq 0 \quad \forall |m\rangle \in \mathcal{H}_\Sigma$
και \hat{p} θετικός

Πράγματα, ότι \hat{p} θετικός τότε: $\hat{p} = \sum_m \lambda_m |m\rangle \langle m| \quad \text{και} \quad \lambda_m \geq 0 \quad \forall m$

οπότε: $\langle n | \hat{\Phi}_t(\hat{p}) | n \rangle = \langle n | \sum_N \hat{K}_N \hat{p} \hat{K}_N^+ | n \rangle$
 $= \sum_N \sum_m \underbrace{\langle n | \hat{K}_N \lambda_m | m \rangle}_{\lambda_m (\hat{K}_N)_{n,m}} \underbrace{\langle m | \hat{K}_N^+ | n \rangle}_{(\hat{K}_N)^*_{n,m}} = \sum_N \sum_m \lambda_m |(\hat{K}_N)_{n,m}|^2 \geq 0$

Παρατήρηση 1: Η οχέων παρότινας $\sum_N \hat{K}_N^+ \hat{K}_N = \hat{I}$ την επομένη
 Kraus γίγεται και διατηρεί του ιχνούς
 αφού επασφαλίζεται: $\text{Tr } \hat{p}(+) = 1 \quad \forall t$

Παρατήρηση 2:

Επειδή μιας ενδιοφέρεις να είναι θετικός, όχι μόνο ο $\Phi_t(\hat{\rho})$,
 αλλά και οποιαδήποτε περιεξοχής $\Phi_t(\hat{\rho}) \otimes \underbrace{\hat{I}_R^{(k)}}_{\text{μοναδιαίος στο χώρο}} \quad (\forall k \in \mathbb{N})$
 θα πρέπει ο $\Phi_t(\hat{\rho})$ να είναι πλήρως θετικός περιεχομένων.

↓
 Αυστηρούς διατύπωσης θεωρίας Kraus

Mia απεικόνιση $\Phi : B(H) \rightarrow B(H)$ έχει αναπαράσταση Kraus

$$\text{δηλ. } \Phi(\hat{\rho}) = \sum_N \hat{K}_N \hat{\rho} \hat{K}_N^+ \quad \text{και} \quad \sum_N \hat{K}_N^+ \hat{K}_N = \hat{I}$$

Εαν και μόνο εαν διατηρεί το χρόνο, είναι γραμμική
 και πλήρως θετική

Άσκηση:

Έστω η απεικόνιση \hat{T} που δίνεται ως:

$$\hat{T} : \begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} a & c \\ b & d \end{pmatrix} \quad (\text{αναστροφή})$$

Να διπλασιάσετε ή απεικόνισην αυτήν είναι μερική άλλα
όχι πλήρως θετική.

Θεωρείστε τον μίνακα: $\hat{P} = |\psi\rangle\langle\psi|$

$$\text{με } |\psi\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} (|0\rangle_s |0\rangle_R + |1\rangle_s |1\rangle_R)$$

να διπλασιάσετε ή απεικόνιση τον τελευταίνοντα

$$\hat{T}_{SR} = \hat{T}_S \otimes \hat{I}_R \quad \text{με } \hat{P}$$

οπογείς σε μίνακα με τον λάχιστον φιλοτελική αριθμητική.

Τοπική περιγραφή χρονικής εξίσωσης

αντικατούμενων πινάκων ημερολογίας - εξίσωση Lindblad

Υπόδειξη 1: Θεωρούμε ότι ισχύει:

$$\hat{\rho}(t + \Delta t) = \sum_N \hat{K}_N(\delta t) \hat{\rho}(t) \hat{K}_N^*(\delta t)$$

$$\mu \in N = 0, 1, \dots, \underbrace{N_{\max} - 1}_{\text{αριθμός Kraus}}$$

Υπόδειξη 2: $\hat{K}_0(\delta t) = \hat{I} - \hat{A} \delta t$

Η μορφή αυτής ισχύει π.χ. στη περίπτωση στην
σε εξωτερικό πεδίο με χρονικά μεταβαλλόμενες
στοχαστικές διακυμάνσεις (σενάριο 2). Λεν ισχύει
όμως, όπως είδαμε, ότι χρονικά σταθερές, στοχαστικές διακυμάνσεις
(σενάριο 1)

Xwpis βλαβη γενικοτης δειγμες:

$$\hat{A} = \hat{D} + i\hat{H} \quad \text{και} \quad \hat{D} = \hat{D}^+ \quad \text{και} \quad \hat{H} = \hat{H}^+$$

Γραφουμε:

$$\hat{p}(t+\Delta t) = \hat{K}_o(\delta t) \hat{p}(t) \hat{K}_o^+(\delta t) + \sum_{j=1}^{N_{max}-1} \hat{K}_j(\delta t) \hat{p}(t) \hat{K}_j^+(\delta t)$$

$$\begin{aligned} \hat{p}(t+\Delta t) &= (\hat{I} - (\hat{D} + i\hat{H})\delta t) \hat{p}(t) (\hat{I} - (\hat{D} - i\hat{H})\delta t) + \sum_{j=1}^{N_{max}-1} \hat{K}_j(\delta t) \hat{p}(t) \hat{K}_j^+(\delta t) \\ &= \hat{p}(t) - (\hat{D}\hat{p}(t) + \hat{p}(t)\hat{D})\delta t - i[\hat{H}, \hat{p}(t)]\delta t + \mathcal{O}((\delta t)^2) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \hat{p}(t+\Delta t) - \hat{p}(t) &= -i[\hat{H}, \hat{p}(t)]\delta t - (\hat{D}\hat{p}(t) + \hat{p}(t)\hat{D})\delta t + \sum_{j=1}^{N_{max}-1} \hat{K}_j(\delta t) \hat{p}(t) \hat{K}_j^+(\delta t) \\ &\quad + \mathcal{O}((\delta t)^2) \end{aligned}$$

Εμίσος θα ισχύει η σχέση πληρότητας (διατήρηση ιχνους)

$$\sum_{N=0}^{N_{\max}-1} \hat{K}_N^+ (\delta t) \hat{K}_N (\delta t) = \hat{I} \Rightarrow \underbrace{\hat{K}_0^+ (\delta t) \hat{K}_0 (\delta t)} + \sum_{j=1}^{N_{\max}-1} \hat{K}_j^+ (\delta t) \hat{K}_j (\delta t) = \hat{I}$$

$$(\hat{I} - (\hat{D} - i\hat{H})\delta t)(\hat{I} - (\hat{D} + i\hat{H})\delta t) + O((\delta t)^2)$$

Μου σδημάτι στη σχέση:

$$\hat{I} - 2\hat{D}\delta t + i\hat{H}\delta t - i\hat{H}\delta t + O((\delta t)^2) + \sum_{j=1}^{N_{\max}-1} \hat{K}_j^+ (\delta t) \hat{K}_j (\delta t) = \hat{I}$$

↓

$$\hat{D} = \frac{1}{2\delta t} \sum_{j=1}^{N_{\max}-1} \hat{K}_j^+ (\delta t) \hat{K}_j (\delta t) + O(\delta t)$$

Για να υπάρχει ο πίνακας \hat{D} (να είναι βενεραθήσιος) στο

όποιο $\delta t \rightarrow 0$ θα πρέπει να ισχύει:

$$\hat{K}_j (\delta t) \sim \sqrt{\delta t} \quad \forall j \geq 1$$

Θετούμε λοιπόν:

$$\hat{K}_j(\delta t) = \hat{R}_j \sqrt{\delta t} \quad \text{όπου}$$

$$\hat{R}_j = \lim_{\delta t \rightarrow 0} \frac{\hat{K}_j(\delta t)}{\sqrt{\delta t}}$$

και είσοι βρίσκουμε:

$$\hat{D} = \lim_{\delta t \rightarrow 0} \frac{1}{2\delta t} \sum_{j=1}^{N_{max}-1} \hat{K}_j^+(\delta t) \hat{K}_j(\delta t) + O(\delta t)$$

↓

$$\hat{D} = \frac{1}{2} \sum_{j=1}^{N_{max}-1} \underbrace{\hat{R}_j^+}_{\text{δεν εφαρμόζεται}} \underbrace{\hat{R}_j}_{\text{ανά το χρόνο}} + O(\delta t)$$

δεν εφαρμόζεται
ανά το χρόνο

Ανεικαστιστώντας το \hat{D} σεν αρχική μας ετίσων για τον
ανυψηλό πίνακα πυκνότητας $\hat{P}(t)$ παίρνουμε:

$$\begin{aligned} \hat{P}(t+\delta t) - \hat{P}(t) &= -i [\hat{H}, \hat{P}(t)] \delta t - \frac{1}{2} \sum_{j=1}^{N_{max}-1} \hat{R}_j^+ \hat{R}_j \hat{P}(t) \delta t - \frac{1}{2} \hat{P}(t) \sum_{j=1}^{N_{max}-1} \hat{R}_j^+ \hat{R}_j \delta t + \sum_{j=1}^{N_{max}-1} \hat{K}_j(\delta t) \hat{P}(t) \hat{K}_j^+(\delta t) \\ &\quad + O((\delta t)^2) \end{aligned}$$

$$\text{Επιογής λόγω: } \sum_{j=1}^{N_{\max}-1} \hat{K}_j(\delta t) \hat{\rho}(t) \hat{K}_j^+(\delta t) = \sum_{j=1}^{N_{\max}-1} \hat{R}_j \hat{\rho}(t) \hat{R}_j^+ \delta t$$

οπότε παίρνουμε τελικά:

$$\frac{\hat{\rho}(t+\delta t) - \hat{\rho}(t)}{\delta t} = -i [\hat{H}, \hat{\rho}(t)] - \frac{1}{2} \sum_{j=1}^{N_{\max}-1} \hat{R}_j^+ \hat{R}_j \hat{\rho}(t) - \frac{1}{2} \hat{\rho}(t) \sum_{j=1}^{N_{\max}-1} \hat{R}_j^+ \hat{R}_j + \sum_{j=1}^{N_{\max}-1} \hat{R}_j \hat{\rho}(t) \hat{R}_j^+ + O(\delta t)$$

\Downarrow σε όριο $\delta t \rightarrow 0$

$$\frac{d\hat{\rho}(t)}{dt} = -i [\hat{H}, \hat{\rho}(t)] - \frac{1}{2} \hat{\Lambda} \hat{\rho}(t) - \frac{1}{2} \hat{\rho}(t) \hat{\Lambda} + \sum_{j=1}^{N_{\max}-1} \hat{R}_j \hat{\rho}(t) \hat{R}_j^+$$

$$\text{με } \hat{\Lambda} = \sum_{j=1}^{N_{\max}-1} \hat{R}_j^+ \hat{R}_j$$

εξίσωση Lindblad στα το $\hat{\rho}(t)$

Στο παρόδειγμα του σην σε επωτερικό φαγγεικό πεδίο με συχνασικές διακυμάνσεις που μετεπιστρέφε, λογότον τα εξής:

Σενάριο 1

χρονικά σταθερές
συχνασικές διακυμάνσεις

$$\hat{K}_0(\delta t) \approx \hat{I} \left(1 - \frac{\gamma^2}{4} (\delta t)^2\right)$$

$$\hat{K}_0(\delta t) = \hat{I} + O((\delta t)^2)$$

$$\hat{R}_1^+ \hat{R}_1^- = 0 \Rightarrow \hat{R}_1 = \emptyset$$

δεν οδηγεί

σε εξιώνη Lindblad

Σενάριο 2

χρονικά μεταβαλλόμενες,
συχνασικές διακυμάνσεις

$$\hat{K}_0(\delta t) \approx \hat{I} \left(1 - \frac{\gamma}{4} \delta t\right)$$

$$\hat{K}_1(\delta t) \approx \sqrt{\frac{\gamma \delta t}{2}} \hat{\sigma}_z$$

$$\hat{R}_1 = \sqrt{\frac{\gamma}{2}} \hat{\sigma}_z$$

$$\hat{D} = \frac{\gamma}{4} \hat{I}$$

$$\frac{d\hat{\rho}}{dt} = -\frac{\gamma}{2} \hat{\rho}(t) + \frac{\gamma}{2} \hat{\sigma}_z \hat{\rho}(t) \hat{\sigma}_z$$

Εξιώνη Lindblad